NICOLAE NIȚĂ

# AMERICA SUB ASALT

Colecția *"Libertatea"*, Jacksonville, Florida
2024

# GÂNDURI RISIPITE ÎN TIMP

# CUPRINSUL

Tiranie sau Libertate? ...................................................................... 4

Borhotul care-a dat în lături... ......................................................... 7

În "Era ticăloșilor" de azi... ............................................................... 9

Contracultura face pași... ...............................................................11

"Monumentul Ribault" și stabilirea primei colonii franceze în Florida ........... 16

Când mișelia rămâne mișelie ......................................................... 19

Măruntișuri – De pe la noi... ........................................................... 24

Richmond, Virginia: Un oraș despuiat de istorie ..................................... 29

*Scurt istoric al monumentelor distruse în Richmond* ................................. 38

Statui ........................................................................................ 47

## TIRANIE SAU LIBERTATE?

Anul 2016 a fost începutul trezirii...

După 8 ani lungi și întunecați de haos, de răbufniri rasiale și de instabilitate facilitate cu inconștiență juvenilă de președintele Barack Obama, trezită din amorțeala și somnolența supunerii, America punea punct unei administrații politice care semănase nesiguranța și incertitudinea, alegându-și un nou președinte.

America a revenit astfel la normal, s'a întors iarăși cu fața la Dumnezeu, sătulă de "corectitudinile" impuse, de lozinci, de microbul ateic cultivat și de mizeria socială în care era adâncită. Puteam să rostim iarăși numele lui Dumnezeu, să ne rugăm în şcoli și să rostim cuvintele Sfintei Scripturi fără teama persecuției imediate care făcuse la propriu multe victime din rândurile celor care refuzaseră infuzia marxistă în şcoli și instituții.

Puneam astfel capăt favoritismului rasial, *deviației* de la democrație și *începutului de totalitarism* care timp de 8 ani își făcuse culcușul la Casa Albă, care ne dirija și ne ținea în strungă cu autoritate.

Au urmat 4 ani de guvernare și de reviriment economic nemaiîntâlnit; 4 ani de succese, promisiuni îndeplinite, de acțiuni întreprinzătoare și de propășire colectivă. Campania republicană din 2016 sub lozinca *"Make America Great Again",* nu fusese doar un slogan politic cu accent naționalist sau "populist", o promisiune

stearpă abil ticluită pentru massa alegătorilor: ea s'a transpus în cei 4 ani în certitudine, în realitate și stabilitate economică. *Visul American* a redevenit posibil și *Libertatea* s'a reinstituit.

Totuși, pusă pe picioare încă din vremea lui Barack Obama, stânga nu a renunțat! În forme variate, anarhismul este cultivat și încurajat la scară națională; în anul 2020 au loc dezordini violente, orașele sunt cuprinse de văpăile focurilor pustiitoare și scrumul se așterne gros peste tot. În numele așa zisului progresism, mii de statui și efigii istorice sunt distruse și aruncate la pământ. Climatul politic fierbe și pretutindeni bântuie virusul chinezesc care face ravagii și pune sub lacăt milioane de oameni. Și tot acum, au loc alegerile din Noembrie, cu fraudele produse - cunoscute și necunoscute - care schimbă eșichierul politic, și care duce la protestele de contestare, culminate la 6 Ianuarie cu masivul protest de la Capitoliul din Washington etichetat pe nedrept "insurecție". O falsă narațiune, care s'a propagat orbește și a servit perfect clasei liberale și corupte din Washington; care a slujit la impunerea unei adevărate legi marțiale de vânare a protestatarilor și la intimidarea populației conservative americane.[1)]

Cu investirea la putere a administrației Biden în 2021, stânga s'a regăsit la conducere, protejată și întărită. Așa a început și dezastrul, acutizat de măsurile economice introduse și risipa de fonduri în programe total falimentare, își face loc inflația, se produce invazia milioanelor de imigranți ilegali peste granițele lăsate libere, sunt escaladate persecuțiile și apar și primii **deținuți politici,** condamnați pentru convingerile lor politice ostile așezământului politic.

Persecuția exacerbată este consolidată cu un întreg apanaj de măsuri, iar cenzura se aspreşte tendenţios! În plan extern, cu scena politică internaţională necontrolată, au revenit războaiele care acum amenință pacea întregii lumi.

După aproape 4 ani de guvernare catastrofală, în Noiembrie vom fi din nou în fața urnelor și ne vom întreba iarăși, ca și atunci în 2016: cu cine votăm? Votăm pentru *Libertate*, sau votăm pentru *Tiranie*?

---

1) - Din suita măsurilor autoritare, mai târziu, peste ani, s'a creat chiar și o super-comisie a Congresului - totalmente neconstituțională - de blamare și condamnare, obiectul central fiind desigur fostul președinte Donald Trump proclamat în rolul de… prim "instigator". O adevărată execuție publică care a scos încă odată în lumină interferența și politizarea totalitară introdusă în aparatura de stat, și colapsul democrației constituționale și de drept care a menținut suveran libertățile tradiționale ale Americii.

Alegerile din acest an pot schimba fundamental societatea americană și viitorul ei. Tragem din nou semnalul de alarmă, preaviz la ceea ce ne așteaptă în cazul unei greșeli de orientare realistă...

Câteva constatări din mersul societății de azi luate la întâmplare despre amenințarea care ne paște, le derulăm în broșura de față.

Nicolae NIȚĂ
*10 Iulie 2024*

ADDENDUM, *7 Noiembrie 2024*:

Cu o majoritate zdrobitoare, Donald G. Trump a fost ales din nou Președinte al Americii, iar națiunea americană și-a spus cuvântul în fața urnelor, aruncând la coșul de gunoi al istoriei continuarea imbecilă a regimului neomarxist întronat cu patru ani în urmă. Este primul pas garant al restabiliririi libertăților democratice puse sub obroc în această țară, iar masivul succes obținut scoate în relief totala repudiere a defunctei administrații din partea marei majorități a populației. Toate privirile se îndreaptă cu încredere și speranță către cel de-al 47-lea Președinte, singurul în măsură să facă toate rectificările necesare pentru ca Statele Unite ale Americii să revină la normal și țara să reintre în făgașul ei natural. Și cu asta, pacea care să stingă focarele și pârjolul războaielor care astăzi au izbucnit în lume și macină milioane nevinovate de vieți omenești.

Așadar, să pășim curajoși și să privim însuflețiți de optimism la viitorul care ni se artă!

# BORHOTUL CARE-A DAT ÎN LĂTURI…

Din borhotul şi compotul de la care se adapă stânga în America, otrăvind centrele universitare, au ieşit la iveală în ultimii 8 ani o mulţime de organizaţii concubine ideologiei comuniste. Unde, după cum vedem, menţin utopia comunistă că *totul ne aparţine, bunul este al tuturor*, iar efortul individual de merit, este desfiinţat printr'un colectivism de idei atroce zis *egalitariste*.

*Compotului* proslăvind *egalitatea* tuturor claselor sociale, îi cad victime în prim plan tinerii, debusolaţi de însăşi educatorii plătiţi să le îndrepte paşii în viaţă, adică profesorii. Prezenţa lor în fruntea catedrelor constituie o adevărată epidemie pentru sistemul educaţional american şi societate în general.

Stânga nu a fost nicicând mai puternică şi devastatoare, decât în era "transparenţei" şi aşa zisei "corectitudini politice", la umbra cărora şi-a găsit adăpost, protejată cu *legi prezidenţiale*, o anumită categorie ce se consideră discriminată de ani de zile. Nicicând în istoria acestei ţări, clasa discriminată (devenită de-acum cea mai *discriminantă),* nu s'a identificat cu mersul societăţii. A fost în permanenţă beneficiara unui sistem social (de peste 50 de ani), conceput s'o protejeze, iar parazitul a căpătat proporţii îngrijorătoare pentru contribuabilul american, supus taxelor tot mai mari care să-i asigure viaţa. Ba, i-a mai creat şi un serviciu de asigurare sau asistenţă medicală care poartă însăşi numele *ilustrului* nostru preşedinte: "Obama Care"; care desigur a intrat deja de câţiva ani în istorie prin ineficienţa crasă şi risipirea generoasă de fonduri, scuzabil în faţa publicului prin câteva etichete de circumstanţă de genul "Health Care for all" (asistenţă medicală pentru toţi), şi acestea împrumutate tot din latrina demagogiei și propagandei comuniste.



OBAMA - CLINTON

**“Black Lives Matter”** sau **“Black Liberation Army”** sunt numai două dintre organizaţiile extremiste de stânga care instigă la anarhie, la ură şi violenţă, din puzderia celor răsărite ca ciupercile operând neîngrădite în această ţară. În cazul primeia dintre ele (promovând pe faţă cultul crimei împotriva organelor de ordine), preşedintele şi-a dat girul moral invitindu-i pe conducătorii ei la Casa Albă. N'au avut parte de acelaşi tratament victimele, părinţii sau familiile celor ucişi în numeroasele incidente inspirate de ura propagată a acestei asociaţii criminale. Un afront iresponsabil, pentru unii, dar pentru alţii, o adevărată îmbărbătare de continuare a activităţii teroriste prin devastări, incendii, distrugeri de bunuri şi crime. Borhotul avea nevoie de ferment, iar acest ferment l-a identificat însăşi preşedintele.


DONALD TRUMP

Căzut în zeama capitulardă a frustrării, în faţa neputinţei de a face faţă rolului de conducător în ţara care şi-a pus speranţa în el, deziluzionat de insuccesele devastatoare ale politicii interne şi externe pe care a dirijat-o cu obstinaţie în *contrapondere* cu interesele poporului american, preşedintele Obama a recurs la apropierea de singurul segment de populaţie pe care, prin rasă, îl reprezintă. Politica descurajantă a dat naştere în plan extern la adevăraţi monştri internaţionali (gen **“Isis”**), iar în cadru intern, celor de genul **“Black Liberation Army”** sau **“Black Lives Matter”** cu preocupări similare.

De ce spunem toate acestea?

Pentru că ne despart doar câteva săptămâni de alegerile care vor decide soarta de viitor a Americii, iar viitorul democratic al acesteia se află pe muchie de cuţit, ameninţat serios de incapacitatea de a discerne a tinerei generaţii “şcolite” şi mereu actuala masă de manevră ce o reprezintă populaţia de culoare pe care se bazează şi la care recurge partidul democrat în toate alegerile. Două segmente care alimentează un zis proces electoral *democratic* şi care pot schimba

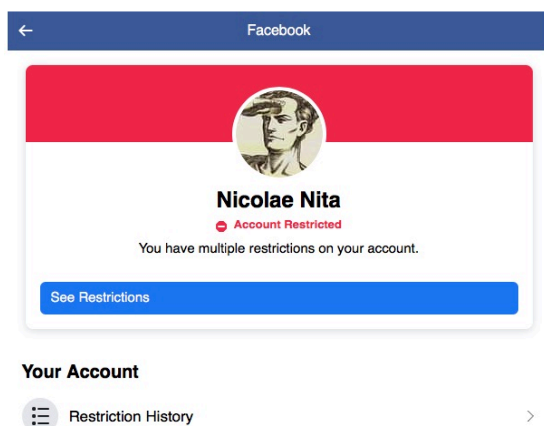
balanța în favoarea pretendentei la preşidenție, Hillary Clinton, vis-à-vis de Donald Trump, reprezentantul republican care are curajul să înfrunte actuala administrație ce a politizat şi segregat societatea americană în ultimii opt ani. Un Donald Trump care promite să revitalizeze economia şi să respecte drepturile şi libertățile înscrise cu literă de lege în Constituția Americană, şi Hillary Clinton, fantoma actualului preşedinte care a eşuat în chip lamentabil în fața marei majorități a populației, şi a lumii, în genere.

Pentru poporul american, alegerile din acest an reprezintă un adevărat proces de conştiință. Vor fi oare capabili alegătorii americani să ne spulbere actualele temeri cu privire la viitorul ce le stă în față?

Vom trăi şi vom vedea, la 8 Noembrie 2016!... Până atunci, vrem doar să tragem cuvenitul semnal de alarmă!

# ÎN "ERA TICĂLOȘILOR" DE AZI...

Trăim într'o așa zisă "eră a corectitudinii", iar cenzura care s'a instaurat în mediul online face adevărate ravagii cu "recalcitranții" supuși interdicției și postările șterse în mod abuziv și la bunul plac, chipurile ca rezultat al încălcării "standardului comunității". Până și fotografia lui Napoleon a ajuns să se bucure de acest tratament "preferențial", confundat cu Göering pe cal, în uniformă de paradă, cu cizme înalte și fireturi strălucitoare.




Nu putem găsi un corespondent moral onorabil "erei" noi implementate care ne interzice orice drept al opiniei sau al spiritului critic. Tech-institutori atotputernici operează ca'n Codrul Vlăsiei pe toate platformele, la adăpostul unor legi care le dă puterea să decidă în mod discreționar între bine și rău, între Adevărul realității istorice și Falsul care îngroapă în hău Istoria. Puterea pe care o are *jandarmul* din fața tastaturii investit cu puteri depline, care dă iama și face merituos "curățenie" în "abaterile" ce contravin standardului, este cu adevărat nelimitată. Cum vedem, cenzura dictează libera exprimare, impune tuturor doar felul ei de a gândi, ghidată după norme arbitrare care

scot tot mai mult în relief totalitarismul desemnat îngrădirii oricărei cercetări și libertăți. Actuala administrație, cu regim de autoritate marxistă, trebuie apărată de "inamicii" interni!

Cei care cred că astfel de practici estompează dreptul sacru al celor mulți, se înșeală! Un drept universal ajuns la îngrădire și abrogat de șabloane comuniste pretins "democratice", repugnă oricărui liber cugetător.



Azi noapte am avut și un vis. Un vis "adevărat"! Nu-i spun coșmar...

Am simțit deodată că sunt sugrumat! Mâini puternice mi-au cuprins gâtul, strângându-l ca într'un adevărat clește. Am încercat să strig, dar glasul mi-a dispărut; m'am forțat să scap din strânsoare, dar mâinile vânjoase m'au apăsat și mai violent. M'am zbătut un timp neputincios, în spasme, și deodată mi-am simțit trupul plutind - ca într'un abis – cu oameni în jurul meu care îmi întindeau mâinile în ajutor. Mâini pe care nu le puteam atinge, parcă prea scurte să-mi dea ajutor, iar eu scufundându-mă înfiorător de repede în neant! Parcă vedeam și fețele lor, unele care se ascundeau, altele ce-mi păreau cunoscute și dispăreau. Ca un vis rău în care mă adânceam, cu toată rezistența ce-o încercam, sleit de toate puterile! Se auzeau voci, tot mai slabe, altele se pierdeau și cădeau în surdină, până când s'a făcut liniște în jur și m'a cuprins cu totul întunericul.

Atunci, m'am prăbușit...

N'am mai simțit nimic!...



Când mi-am revenit, în jur era întuneric... De teamă, am vrut să strig! Nu mai aveam forța să lupt și – buimac – am încercat să mă ridic din așternut. Am tresărit; alături, o voce mă ruga șoptit:

- Culcă-te, ce ai?

Și m'am culcat la loc, cutremurat de frica altui vis urît, cu frica sugrumării...

Răvășit de gânduri, am rămas treaz și m'am zvârcolit neputincios, așteptând zorii dimineții!

Abia a doua zi mi-am dat seama că visul a fost real, când m'am trezit din nou *în întuneric*...

# CONTRACULTURA FACE PAȘI...

Anul în care ne găsim abia la început, debutează în culorile tot mai cenușii ale contraculturii care face pași vertiginoși, alimentată de noua administrație politică binevoitoare ce se pare că a sucombat de mult în fața stângii politice și acum se identifică cu ea în totalitate, într'o sincronie perfectă.

Desigur, ea contravine majorității tradiționale americane, mult mai conservatoare în această privință și care se pronunță împotriva practicilor barbare prin intimidare și violență de distrugere a oricărui trecut sau a vestigiilor istorice în sine.

Flăcări și scrum în noaptea neagră, frânghii și statui mutilate, haite care rânjesc și prăvălesc istoria în neantul desființării, în bezna de necuprins a neștiinței lor pentru eliminarea totală și absolută a trecutului ce li se pare ostentativ.




*Monument vandalizat în Jacksonville, Florida.*

Din istoria trecutului învățăm, tragem concluzii și îndreptăm acolo unde este nevoie. De șters, nu îl putem șterge! Cum și valorile, sau înaintașii! Este sacră națiunilor, indivizilor care le compun, e mărturia timpului care s'a scurs! E sacră oricărei democrații...

E ofensatoare doar dictaturilor și totalitarismului care – discreționar - nu înțeleg să o respecte!

Pentru noi, contemporanii, neo-comunismul altoit și protejat de legile democrației în țările occidentale, e grila negativismului și absolutismului tiranic, fără nici un respect pentru istorie și adevăr. Îi cad pradă în momentul de față cei desprinși de realitate și îndoctrinați în școli de un întreg conciliu de profesori marxiști (printr'o gravă deficiență de înțelegere a libertății pedagogice, substituită *uniunilor profesorale* quasi-marxiste), sau cei lipsiți de orice identitate. Educatori sau profesori protejați, care aparțin ca fond unei minorități gălăgioase, veșnic nemulțumită și otrăvitoare a sufletelor debusolate, pe care le subjugă și le exploatează ca atare,

reușind să impună în manualele școlare norme mandatorii subiective de predare, mustind în aberații de pretinsă *echitate* și *diversitate* care frizează ridicolul: lecții cu privire la rasism (obsesiv, ca fiind unul *"sistemic"*), la *"formele de combatere și represiune ale albilor"*, aparente nedreptăți sociale actuale care incită la *corectare* prin orice formă, protestul și violența nefiind excluse. Până și științele exacte (pentru că, ați ghicit, aparțin... albilor), sunt declarate "rasiste"! Singura variantă convenabilă de băgat la cap e cea "oficială"! Orice discuție alternativă sau efort principial de abordare e negat! E, pur și simplu **interzis**, iar cine nu are certificat de bună purtare și derapează, supus oprobriului, epurat și linșat machiavelic în numele clicii și corectitudinii de stânga! Noii gardieni sau vandali ai culturii (ori subculturii, fiecare după înțelegere), știu ce înseamnă pericolul adevărului scris. Dar, din astea, unii dintre voi ați mai auzit și foarte mulți chiar le-ați trăit în alte vremuri!



*Statuia Femeilor Confederate desecrată, Jacksonville, Florida.*

*"Luptați pentru drepturi"*, spun unele pliante tipărite în școli și universități chiar din banii părinților neștiutori, fapt ce ar trebui să le dea serios de gândit. Din păcate, ca singuri interesați de educația copiilor trimiși la școli și contributori financiari direcți ai sistemului de învățământ, sunt supuși abandonului prin lipsa oricărei reprezentanțe serioase care să contracareze măsurile abuzive impuse și îndoctrinarea, cu atâtea efecte negative care derivă asupra tinerelor vlăstare și implicit a societății în genere.

Cu primele semne de înfiripare și înstăpânire a noii administrații socialist-democrate, reîncep și demersurile de eradicare a trecutului. Ca exemplu, mai multe districte din învățământ au ca țintă – deocamdată – înlocuirea numelor școlilor, pe motivul că acestea sunt

“ofensatoare” unui segment de populație, cum și înlăturarea simbolurilor considerate “rasiste” sau a scrierilor în care se pretinde că acestea cultivă “supremația albilor”. Numele la care facem referință – ca exemplu practic -, sunt dintre cele mai rezonante în istoria și trecutul uniunii americane, cu titluri de mare merit: Abraham Lincoln, George Washington, Thomas Jefferson și foarte mulți alții asupra cărora nu ne oprim.

În Dixie Land, în statele sudiste confederate secesioniste din care a făcut parte și Florida, vestigiile confederate au fost condamnate dintru ‘nceput la distrugere sub pretextul că separarea sudului și cauzele declanșării războiului civil au avut la origine menținerea sclaviei. Alte surse arată cauza drept o rezultantă a imixtiunii abuzive a guvernului federal ca *putere absolută* și *organ legislativ* în aceste state, încălcarea crasă a amendamentelor ce le-au fost acordate prin Constituție și nerespectarea drepturilor suverane de a se guverna autonom prin parlamentele lor. Ultima afirmație – nu tocmai convenabilă măriilor lor, celor ce rescriu istoria - din motive de *uniformitate,* este pur și simplu ignorată în ultimul timp, iar sursele istorice considerate *reprobabile* și *neconforme*, înlăturate cu încetul. Indiferent de opinii, soldații și comandanții lor care au făcut parte din armata confederată în războiul civil, astăzi sunt condamnați, deși convenția încheiată la finele conflictului în numele reconcilierii, le-a conferit dreptul de a-i onora pe cei căzuți cu memoriale. Unioniști sau confederați, au căzut într’un război fratricid, iar memoria lor nu poate fi întinată sau reziliată. Sutele de mii de victime ale acestui conflict dintre Nord și Sud, stau mărturie generațiilor actuale și viitoare, ca o restituție finală la clădirea și consolidarea uniunii statelor americane și a Republicii în numele libertății și democrației.



*Una după alta, statuile confederate sunt înlăturate…*

Un fapt deosebit de grav: în ultimul timp, unii bântuie cimitirele în căutarea plăcilor comemorative de la căpătâiul morților confederați și înlăturarea lor! Alții, descendenții, de teamă, le îndepărtează ei înșiși pentru a preveni distrugerea și sacrilegiul!

După dislocarea din vara trecută, în noaptea de 9 Iunie 2020, a majestuoasei statui a soldatului confederat din parcul Hemming, în centrul orașului Jacksonville (dezvelită cu mare pompă în prezența veteranilor unioniști și confederați la 16 Iunie 1898, unde se arăta într'una din cuvântările susținute că *"nu mai suntem un popor divizat, Uniunea fiind pentru totdeauna restabilită"*, iar ridicarea monumentului însăși o *"dovadă a acestei uniuni")*,[2] ultima lucrare sculpturală proeminentă rămasă în picioare din lista neagră, dedicată *femeilor din confederația sudului,* este condamnată să dispară și ea în curând. Când va avea loc și această ultimă și odioasă rușine, nu știm! Emancipăm totuși, că se va întâmpla cu mârșăvie și lașitate, într'o noapte, pe furiș, la adăpostul întunericului, cum s'a procedat ca și până acum. Fără puteri, deocamdată, privim cu indignare și consternare cum monumentul este ținta atacurilor murdare și desecrărilor repetate. Da, pare absurd, pare de neînțeles această psihoză obsedantă și răfuială cu trecutul. Până și morții le-au devenit unora dușmani peste noapte, după un secol și jumătate!



*La "Cimitirul Vechi" din Jacksonville, orice mențiune "confederată" trebuie ștearsă...*

Cine nu a înțeles deocamdată scopul eradicărilor, rămâne să-l descopere în viitorul apropiat, când va fi prea târziu! Și asta, pe propria lor piele, cu sabia socialismului democrat deasupra capului și sub puterea ațâțătorilor la incitări rasiale bolnave împotriva albilor, clocite în ghettourile scârnave de unde ne guvernează și "spală" istoria de Adevăr, supărați dintr'o dată - *"ca prostul pe sat"* - cum spune povestea!

Sumbru viitor!...

Și soarta unui simplu oraș, din marea Americă, despuiat de legende și istorie!

*23 Ianuarie 2021*

[2] – Congresmenul Robert Hamilton McWhorta Davidson, fost colonel confederat.



*Statuia Soldatului Confederat din Parcul Hemming (Jacksonville) dislocată în noaptea de 9 Iunie 2020.*

# "MONUMENTUL RIBAULT" ȘI STABILIREA PRIMEI COLONII FRANCEZE ÎN FLORIDA

Locuiesc în imediata apropiere a unei minunate rezervații naturale și istorice: Timucuan Ecological & Historical Preserve care aparține Memorialului Național "Fort Caroline". Merg de multe ori aici, însoțit de Mitică (e vorba de cățelul meu), alteori de prieteni români, dornici și ei de drumeție sub verdele imens al pădurilor uriașe care acoperă întreaga zonă, sau interesați să viziteze "Monumentul Ribault" (amplasat pe cea mai mare înălțime a locului), ori "Fortul Carolinei" construit de francezi la sosirea lor pe aceste meleaguri când au constituit prima colonie de europeni.




*"Monumentul Ribault" purtând blazoanele regelui Carol al IX-lea al Franței.*

Un mic istoric, spre înțelegere:

Populația băștinașe din nordul Floridei, "Timucua", era constituită din indieni nativi care trăiau în sudul Georgiei și în nordul Floridei din zilele noastre. Timucuanii vorbeau toate dialectele limbii lor, deși organizatoric nu erau uniți și trăiau în triburi diferite, fiecare cu propriul său teritoriu. Practicau agricultura pentru o mare parte din hrană - și vânatul. Se închinau în primul rând soarelui și lunii, dar aveau și alți zei de importanță.

Când europenii au ajuns pentru prima dată în Florida, populația triburilor Timucua număra aproximativ 200.000 de suflete. Cu toate acestea, până în jurul anului 1800 nu a mai rămas nimic din populația băștinașe a indienilor Timucuani care se vor dispersa, urmele lor ștergându-se complet.

"Monumentul Ribault" de care am amintit, comemorează locul unde navigatorul și exploratorul francez Jean Ribault a debarcat în primăvara anului 1562, lângă gura râului St. Johns, azi parte a orașului Jacksonville. Ribault a ridicat la 1 Mai 1562 o coloană de piatră care purta blazoanele regelui său francez Carol al IX-lea pentru a revendica astfel Florida ca aparţinând Franţei, marcând locaţia primei sosiri în zonă. Scopul a fost de a evidenţia începuturile colonizării europene. După aceea, Jean Ribault se va întoarce în Franţa.

A urmat o a doua expediţie doi ani mai târziu sub conducerea lui René Goulaine de Laudonnière împreună cu 300 de coloniști - în majoritate protestanţi (hughenoţi), în căutarea libertăţii religioase pentru care erau prigoniţi în Franţa -, cu scopul stabilirii unei așezări permanente.

Au fost alese și unele dintre familiile de frunte ale Franţei, purtând armuri aurite și haine viu colorate. Alţi reprezentanţi ai societăţii franceze au inclus artizani pentru a oferi divertisment, lucrători pricepuţi construirii noii așezări, la care se adaugă și un mic număr de catolici și agnostici. Dorinţa de permanenţă a fost ilustrată prin includerea femeilor. S'a stabilit construcţia unui fort de apărare, iar în jurul acestuia coloniștii și-au ridicat locuinţele.

Așezarea a supravieţuit cu greu în primul an. Relaţiile bune de la început cu indienii s'au înrăutăţit în cele din urmă și până în primăvara următoare coloniștii erau în preajma foametei. De două ori, grupuri răzvrătite au plecat în căutarea resurselor necesare supravieţuirii. Coloniștii rămași erau pe punctul de a părăsi Florida în August 1565, când au văzut cu stupefacţie pânze de corăbii la orizont. Ribault sosise cu o expediţie de ajutor, cu provizii și 600 de soldaţi și coloniști, inclusiv femei și copii.

La auzul plecării lui Ribault spre Florida, regele Filip al II-lea al Spaniei îl convoacă pe amiralul Pedro Menendez și îl desemnează în fruntea unei armade, poruncindu-i să-i scoată imediat pe francezi din Florida. Menendez trece oceanul și după o scurtă ciocnire cu vasele franceze ancorate la gura râului St. Johns, se retrage și își stabilește baza spre sud, azi St. Augustine, unde ajunge la 7 Septembrie. Jean Ribault navighează și el pe coastă, căutând să-i atace pe spanioli; intervin vânturi puternice, navele sunt împrăștiate și obligate să se retragă mai spre sud, unde apoi naufragiază. Profitând de ocazie, împreună cu 500 de soldaţi, Menendez mărșăluiește spre nord patru zile prin mlaștini, desișuri groase de pădure și sub precipitaţii

abundente, pentru a ataca și distruge colonia franceză slab păzită. Se crede că, epuizați și obosiți, spaniolii și-au făcut tabără de odihnă peste noapte în apropierea coloniei, la circa 1 km., iar în zori au atacat. Patruzeci sau cincizeci de francezi, inclusiv Laudonnière, au scăpat și au navigat spre Franța. Din restul de 200 de persoane, doar aproximativ 60 de femei și copii au fost cruțați. Menendez a mers apoi spre sud și i-a găsit pe francezii naufragiați, printre care Ribault. S'au rugat de milă pentru a fi cruțați, dar pentru Menendez aceștia erau eretici și dușmani ai Spaniei. În Septembrie, într'un loc numit mai târziu Matanzas, aproximativ 350 de bărbați au fost uciși, cu excepția celor care s'au declarat catolici și a celor ce au acceptat să se convertească.

Și toate acestea se întâmplau la jumătatea veacului care despărțea pe plaiurile noastre domnia lui Ștefan cel Mare și "Sfânt" de cea a lui Mihai Viteazul zis "Cel Brav"...

În 2020, "Monumentul Ribault" a fost pângărit și el de câțiva "teribiliști" de stânga, *progresiști* cunoscători de marxism, dar mai puțin de istorie!

*27 Ianuarie 2022*



*"Monumentul Ribault"*

# CÂND MIȘELIA RĂMÂNE MIȘELIE

Cum scriam mai demult pe seama monumentelor confederate condamnate să dispară în totalitate de pe teritoriul St. Unite, iată că astăzi ne-am trezit în zorii dimineții cu ultima mișelie pusă la punct de primărița nou aleasă a orașului nostru Jacksonville, *democrata* Donna Deegan. Pe ascuns, în toiul nopții, cum s'a procedat și în celelalte cazuri de înlăturare a monumentelor confederate, curajul de a face publică mârșava decizie, chiar acum în toiul sfintelor sărbători, întrece prin lașitate orice imaginație.



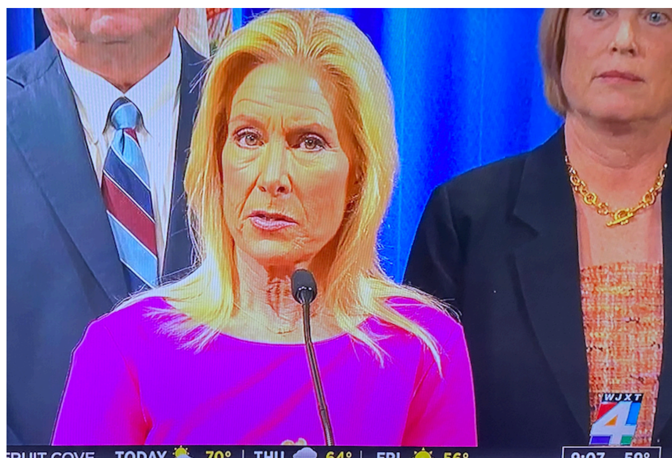
Ștergerea istoriei…

**Miercuri.** Este ora 7 dimineața și mai multe posturi de televiziune țin să ne anunțe ceva important: o știre de ultimă oră, un *Breaking News*.

În câteva secunde, aflăm cu stupoare că s'a început încă de la ora 3 dimineața înlăturarea ultimului Monument al Femeilor Confederate. *"Nu este nici un fel de încercare de a șterge istoria, ci de a arăta că am învățat din ea…"* - ține să ne asigure cu subtilitate primărița în comunicatul emis doar de câteva minute. Cum observăm, până la ivirea zorilor, ajutați de lumina reflectoarelor, statuia de bronz situată deasupra monumentului reprezentând o femeie cu steagul confederat, și-a găsit deja sfârșitul: a fost pusă jos.

Sunt de față aproximativ 20-22 de personae (de unde au știut?!): câteva activiste albe, altele de culoare cu un steag *rasist-anarhist* Black Lives Matter, câțiva bărbați de culoare în vârstă (3); un altul mai tânăr, cu o pungă în mână, soarbe când și când din licoarea galbenă a cutiei de bere, surprins poate doar de forfota neobișnuită ce-o are în fața ochilor. Pare un *homeless* din împrejurimi, trezit probabil din somn de zarva și țipetele celor prezenți…

Evenimentul e redat *live*, camera staționară înregistrează progresul demolării, se aud vocile micului grup de care am amintit, conversații smintite au loc în fața faptului că sunt ceva probleme cu înlăturarea marei statui centrale, înăbușită de jur împrejur cu frânghii, curele și lanțuri. Cineva strigă: "-Tăiați-i capul! Jos cu ea!..." O doamnă, reporteră desemnată să fie prezentă, își întreabă grăbită ajutorul: "-Crezi că s'a auzit?" "-Ah, nu! E prea departe!..." Reportera se liniștește puțin, totuși o auzim că încearcă să-și sune stația... Cineva de-acolo, se pare că este îngrijorat de numărul redus al participanților. La așa spectacol în direct!? Atât de puțini?



*"Primărița noastră" în timpul prezentării comunicatului...*

Zona e împânzită de polițiști, străzile sunt barate de mașini, drone diverse se învârtesc în aer, iar unul din elicopterele poliției municipale zboară și el neîntrerupt în jurul Parcului Confederat (acum cu alt nume), și înregistrează mașinile care încetinesc și pe șoferii care trag fugar cu privirea la cele ce se întâmplă de pe singura arteră rămasă disponibilă. Cine ştie, or fi protestatari, potențiali, capabili să disturbe liniștea fărădelegii care are loc! Absurd, dar scenariul are în considerare și acest aspect, foarte puțin probabil, cu atâtea măsuri de securitate...

Au trecut aproape două ore, fără nici un progres: masiva statuie a femeii confederate cu cei doi copii, de-a dreapta și de-a stânga, *refuză* parcă să se conforme intrușilor care încearcă s'o disloce cu disperare... S'a micșorat și numărul celor prezenți (acum în jur de 12), exasperați de încetineala cu care se procedează, parcă paralizați de această prelungire. Mai sunt câteva activiste albe (dintre ele se remarcă o tânără, parcă o cunosc, o știu de undeva – îmi spun), ca să realizez că am văzut-o în anturajul primăriței noastre, în timpul campaniei electorale. Cine ştie, o fi și ea un fel de martoră a celor ce se întâmplă, ca reprezentantă oficială, gata să răspundă întrebărilor ce s'ar ivi... Dar nu am dreptate! M'am înșelat! Iată că reportera se

adresează unuia mai spilcuit, care ține să se prezinte: Jimmy Peluso, democrat, consilier municipal al Districtului XIV, prezent încă din zorii dimineții la fața locului, sărbătorind înlăturarea monumentului istoric: *„Aceasta a fost o promisiune de campanie pe care am făcut-o, așa că sunt incredibil de încântat să văd asta”* îi spune el cu bucurie tâmpă. Și încheie: *“Nu mai avem nevoie de iconografie rasistă în orașul nostru.”*




*În lanțuri și frânghii, statuia refuză să părăsească soclul…*

Într'o parte, izolat, un personaj care privește consternat la cele ce au loc. Reportera îl intervievează și pe el. *“Este înfuriat că are loc înlăturarea monumentului…”* – ne arată ea. Acesta îi amintește și de un proiect de lege pe rol care propune *„protecția de stat a monumentelor și memorialelor istorice”* și autorizează *„toate acțiunile de protejare și conservare, împotriva înlăturării sau a distrugerii lor”*, aspect ignorat total de noua primăriță dictatoare. Indiscutabil, reportera a făcut o alegere proastă și se așteaptă la reproșuri…

În sfârșit, tehnicienii anunță că sunt gata cu statuia buclucașă, veche de peste o sută de ani; se aud bătăi din palme, un fel de aplauze

pentru succesul anunțat cu atâta emfază, *corpul delic*t este ridicat de pe soclu și pus la pământ... Totuși, observăm și grimasa de pe fețele *oficialilor* prezenți, parcă prea puțini pentru un așa eveniment *important*, deși e parte a propagandei pe care stânga vrea s'o valorifice în folosul propriu, dacă așa ceva are vreo valoare în fața oamenilor majorității, a celor curați și cinstiți. Un fiasco, să-i spunem așa... De unde se aștepta la un gras rezultat, a sucombat întristător în fața majorității conștiente, sfârșit dezolant al înscenării și plin de oprobiu. Prea puține interviuri pentru o propagandă de succes, și prea puțini oameni de culoare care să se plângă de semnificația monumentului *rasist*, ocupați până peste cap cu ajutoarele sociale și celelalte beneficii pe care Primăria le împarte în stânga și în dreapta... Vor fi vorbe sterpe, cumva de reparație, din partea reporterilor de serviciu care la știrile din astă seară se vor prezenta cu interviuri pregătite... Care vor încerca să ne liniștească, doar suntem - mulți dintre noi -, în repaosul sărbătorilor ce se vor petrecute numai în tihnă și liniște...

*Miercuri, 27 Decembrie 2023, ora 14.*




*În sfârșit, circul s'a terminat...*




*Monumentul Fiicelor Unite ale Confederației Sudiste inaugurat la 26 Octombrie 1915…*

# MĂRUNȚIȘURI – DE PE LA NOI...

Am mai scris și în alte rânduri despre mania distrugerii monumentelor confederate din orașul nostru, Jacksonville, și nu numai. Mulți n'au înțeles mai nimic din cele descrise, cum nici "băștinașii" de pe-aici, interesați mai mult de îngurgitarea hrănii și programarea chermezelor în timpul liber din uichend. Și totuși, ar fi poate nedrept să facem o astfel de catalogare, mare parte dintre ei sunt pur și simplu timorați, înfricoșați de noile stări politice și metodele dictatoriale ale aparatului statal bolșevic care ne conduce. Respectul datorat strămoșilor a intrat de-acum pe linie moartă, în așteptarea unor vremuri mai bune...



*Astăzi, după distrugerea Monumentului Soldatului Confederat din Parcul Hemming (al cărui nume a fost între timp și el schimbat), "sculptura" pe care o vedeți i-a luat locul...*

Un adevărat terorism de stat face ravagii pe meleagurile Americii, un fel de stalinism disimulat, zice-se a fi "pentru menținerea democrației". Un fel de 1948 la noi în România, când se consolida noua societate comunistă, iar oamenii erau vânați și aruncați în închisori fără vină; asta, pentru cei care-și aduc aminte!

Într'o închisoare din capitala țării noastre, Washington, mii de deținuți politici au luat locul infractorilor de rând, eliberați din motive de... echitate. Nu sunt doar niscai simpli borfași, cărora regimul le face amnistierea; din rândul lor fac parte spărgători de bănci cu antecedente în trecut (unele dintre acestea deosebit de grave), etc.

O spunem doar în treacăt, pentru că în ultimii 3 ani judecătorii s'au înmulțit într'un ritm considerabil, mai puțin pe merite, și mult mai mult prin grija și grația puterii care ne conduce cu mână forte! Un angrenaj al falsei justiții care să proclame sentințe!

Nu mai insist! Pentru cei intrați deja în amnezie, rândurile mele ar părea nelalocul lor! Așa o fi!...



*Activiști pentru "drepturi" - un decor mural sfidător pe care-l întâlnești mai la tot pasul și în cele mai diverse locuri...*

Tocăm spațiul (și nu e bine), chiar dacă s'ar merita comentate multe episoade de inechitate care se înregistrează zilnic împotriva oamenilor de rând, mai conservatori sau clarvăzători ai păstrării Constituției noastre sacre.

În orașul nostru, Jacksonville, de la o zi la alta, peisajul înregistrează și el schimbări năstrușnice de "înfrumusețare", grație "lustragiilor" care au dat năvala pe zidurile orașului cu schele înalte, cu spray-uri, pensule și roabe pline de vopsele în toate culorile pământului. Pe măsura înlăturării monumentelor și vestigiilor istorice, iese tot mai mult la lumină și își face loc propaganda de intimidare și teroare politică prin afișajul care glorifică rasismul și activismul violent, chiar dacă o parte dintre ele par cu totul neutre. Punem câteva imagini care ar trebui să dea bine de gândit scepticilor ce-și aruncă ochii pe rândurile de față, fără nici o considerare.

Numele celor care "semnează" picturile murale le păstrăm deocamdată anonime. Cine dorește, poate vizita muralele numai "în grup" (sunt cam 50), la prețul de $ 94.00, primind pentru fiecare în parte explicațiile de rigoare! Același lucru în cazul insalubrei sculpturi ce acum înlocuiește majestuosul Monument de altă dată al Soldatului Confederat din Parcul Hemming (unde se pare că este locul de plecare al turului), jalnica și canibalistica "rătăcire" a unui așa zis sculptor al noii avangarde anarhiste - un deșertat de minte - lipsit de cel mai elementar talent.

Oricum și-ar dori stânga politică care ne conduce astăzi să cosmetizeze istoria, ea nu poate fi ștearsă de adevăr sau dată în lături!

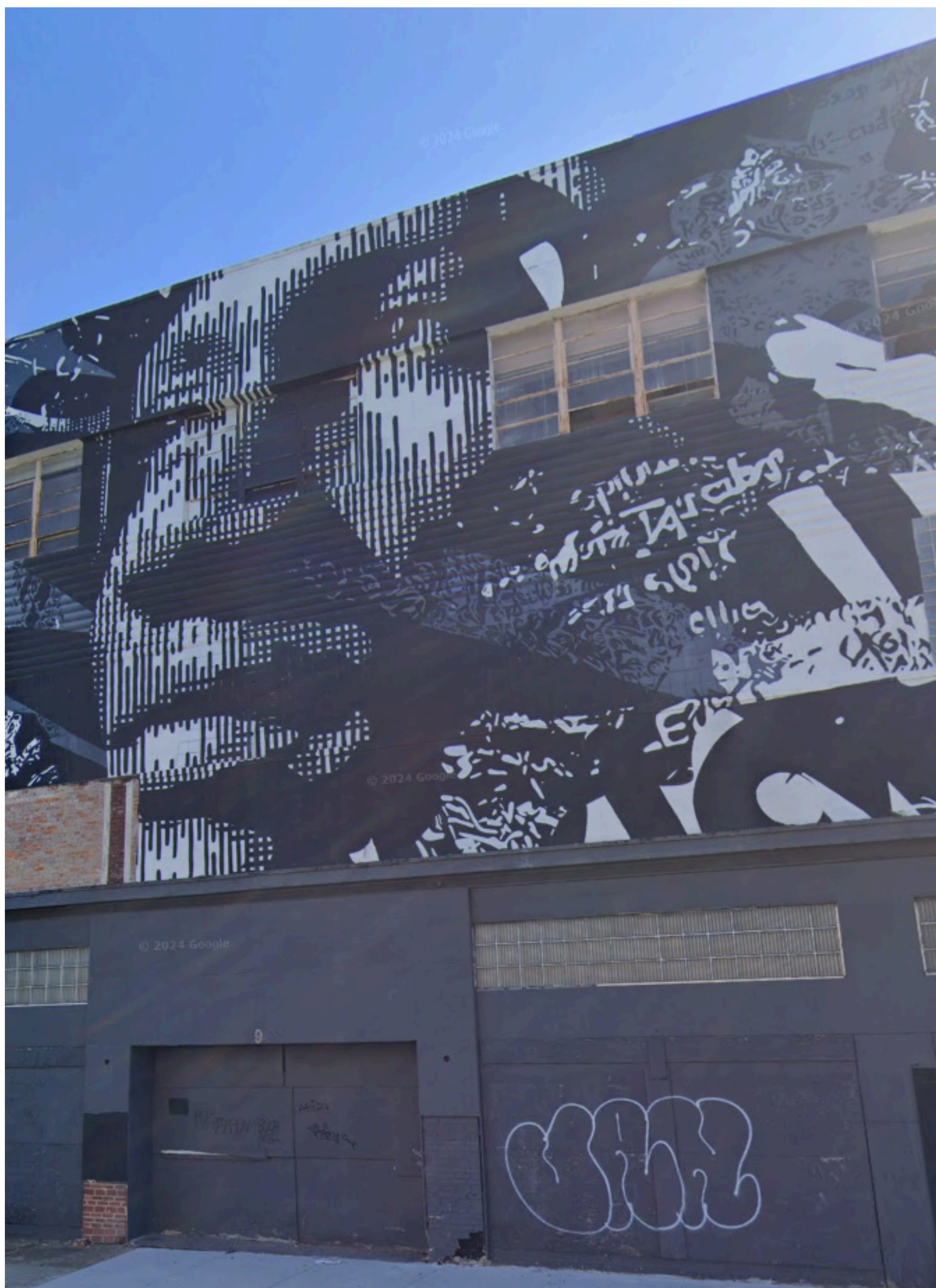
*5 Martie 2024*



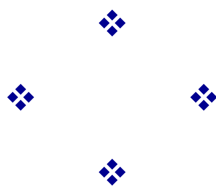
*“Spectra nera”… în chiloți*



*Poartă titlul ”No Justice, no Peace!” – slogan anarhist BLM.*

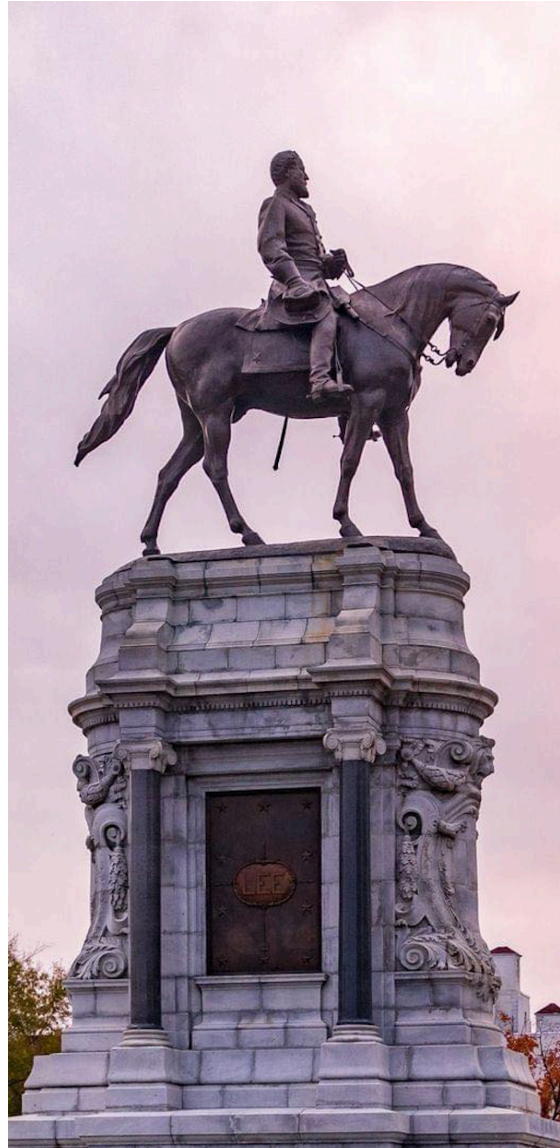



*Încet, dar cu precizie, străzile orașului Jacksonville prind culoarea dorită…*



# RICHMOND, VIRGINIA: UN ORAȘ DESPUIAT DE ISTORIE...

*Oare ce s'ar întâmpla dacă Statuia Aviatorilor, Arcul de Triumf, statuile lui Mihai Viteazul, Cuza, Kogălniceanu, Eminescu sau Spiru Haret din Bucureşti vor fi distruse, așa cum s'a petrecut în ultimii ani în Richmond, fosta capitală a Statelor Confederate, unde toate monumentele au fost puse la pământ? Ce răspuns veți avea la smârcurile de iarbă decrelată ce vor acoperi locul acestor monumente de valoare inestimabilă, martore în timp ale istoriei? Cum ați caracteriza un act atât de barbar și primitiv al unei minorități care v'ar distruge cultura și istoria prin forța intimidării și mijloace primitive care pur și simplu nu pot fi descrise? Cum? Ce atitudine veți lua în fața unei alternative atât de monstruoase?*




*Poate că povestea de față va fi o lecție bună pentru unii și sperăm că vor putea învăța ceva din ea...*

*Este povestea tragică a orașului Richmond și, cu siguranță, nimeni nu vrea ca această poveste să se repete și să devină povestea orașelor lor...*

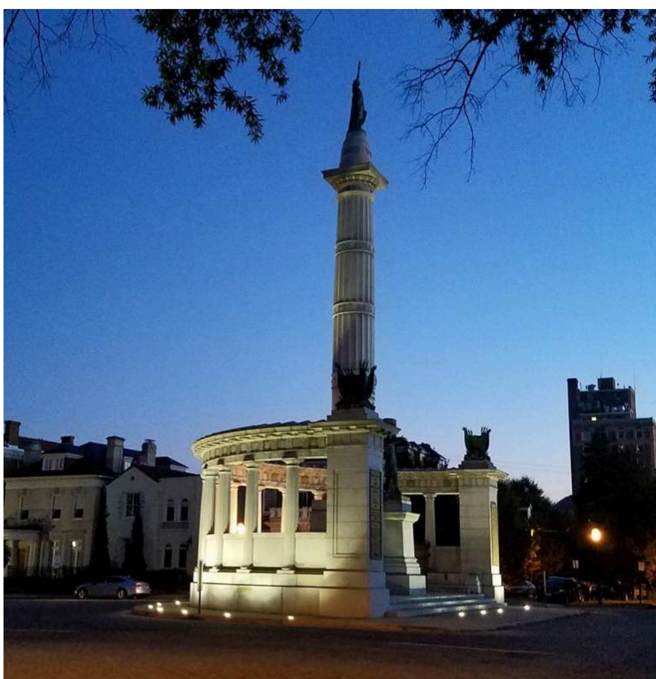
*Dar povestea orașului Richmond nu este doar una singulară, a ceea ce s'a întâmplat într'un singur oraș din America; este o poveste multiplicată la scară națională, în alte orașe, sate și așa mai departe, cimitire sau locuri în care zeci de mii de simboluri sudiste*

*au fost distruse și profanate de mișcarea de stânga atee care a făcut atâtea nenorociri în ultimul timp.*

*De aceea, mai mult ca oricând, nu lăsați ca moștenirea strămoșilor să fie distrusă și terfelită de progresismul actual! Pentru că, dacă nu vom fi apărătorii valorilor moștenite de la strămoșii noștri, ne vom trezi într'un uriaș hău al istoriei, într'un gol care ne va înconjura conștiința, dezbrăcați și de Adevăr, dar și de Libertate...*



În ciuda sondajelor repetate care au demonstrat că majoritatea populației din statul Virginia s'a opus distrugerii monumentelor în nu mai puțin de nouă (9) referendumuri (cetățenii votând în mod covârșitor pentru menținerea memorialelor confederate din statul Virginia și capitala sa, Richmond), răzvrătiții din conducerea orașului, treziți dintr'o dată de „justiția socială” și încurajați în plus de cele câteva sute de vandali extremiști și anarhiști pripășiți, au dat cu nerușinare frâu liber fărădelegilor și actelor de profanare, scenariu de final al distrugerii monumentelor confederate.



Amintim doar în paranteză că proporția albilor din statul Virginia este de cca. 64,95 %, în timp ce afro-americanii (negrii) constituie circa 19,01 %, după cum arată statisticile recente referitoare la statul Virginia (2022), restul fiind un conglomerat de alte rase: hispanici, latini și asiatici. Pentru orașul

Richmond de care ne ocupăm, ultimele date demografice indică faptul că proporția albilor este de 57%, în comparație cu cea a negrilor reprezentând cca. 28%, iar restul din celelalte rase.

Personal, am vizitat orașul doar pentru câteva zile, mai bine de 15 ani în urmă, în aerul însorit și primăvăratic inundat de verdele crud al începutului de Mai și de parfumul florilor de primăvară; am rămas de-a dreptul impresionat, fascinat pentru totdeauna de frumusețea clădirilor și grandoarea monumentelor întâlnite în scurtul răgaz pe care l-am avut la dispoziție atunci.

Una dintre cele mai cunoscute și vizitate artere istorice ale orașului, Bulevardul Monumentului se întinde pe o lungime de aprox. 2 km., străjuit pe mijloc și în ambele părți de copaci, de flori și spații verzi frumos aranjate aproape pe întregul parcurs. Construit între anii 1890 - 1929, "Monument Avenue" este un bulevard rezidențial unic. Fiind unul dintre cele mai vechi orașe mari din Statele Unite, Richmond prezintă exemple uimitoare de stiluri arhitecturale. Unele dintre cele mai vechi case și clădiri ale sale datează de secole, clasificând Richmond drept orașul cu cea mai variată arhitectură istorică. Predomină stilul colonial, casele cu două etaje din cărămidă roșie de la sfârșitul secolului al XIX-lea, cu portice, coloane albe, ornamente pictate în alb și ferestre multiple flancate de obloane, și care se păstrează în condiții foarte bune și astăzi de-a lungul acestui bulevard impresionant.



Nu demult, șase monumente erau situate de-a lungul intersecțiilor majore ale bulevardului, cinci dintre ele în onoarea liderilor militari confederați și unul în onoarea cunoscutului jucător de tenis Arthur Ashe, născut în Richmond.

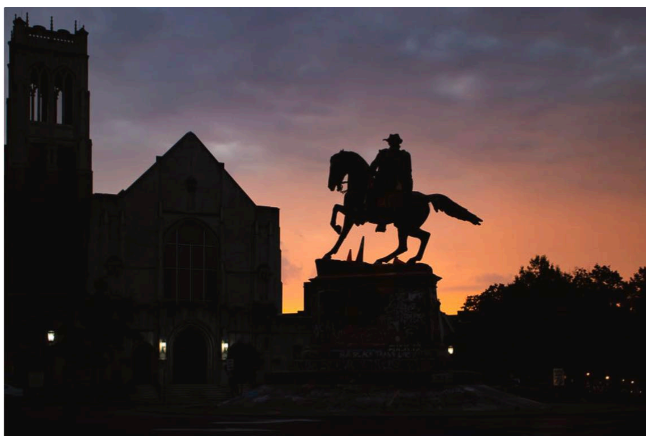
La scurte intervale, întretăindu-se cu arterele mai mici ale orașului, sensuri giratorii înconjurau statuile de bronz de altădată aliniate pe socluri de granit sau marmură, aducând omagiu celor care au luptat

pentru Confederație: J.E.B. Stuart, Jefferson Davis, Stonewall Jackson, Matthew Fontaine Maury și, desigur, majestuosul monument dedicat Gen. Robert E. Lee care, prin masivitatea, înălțimea și măreția lui domina întreg orașul Richmond.

Pavat în cea mai mare parte cu piatra cubică rămasă așa încă de la construirea lui și a rezidențelor, largul bulevard pare astăzi pustiu după îndepărtarea monumentelor, un cuprins părăsit de viața care altădată pulsa de faima cucerită și de turiști.

A rămas totuși drept singurul bulevard rezidențial grandios al națiunii americane, cu memoriale care au supraviețuit în cea mai mare parte nemodificate până la distrugerea lor abominală din ultimii ani.

"Monument Avenue" (Bulevardul Monumentului - numit așa după primul monument construit, cel al generalului Robert E. Lee), a servit ca o reamintire fizică constantă a angajamentului adânc înrădăcinat de a onora și promova Confederația și cauza ei în Războiul Civil care a avut loc acum mai bine de 150 de ani.



Astăzi, rămășițele statuilor confederate zac aruncate în aer liber într'o locație necunoscută, stivuite într'un loc părăsit de lângă râul care străbate capitala Virginiei, locație ferecată jur împrejur de autorități și ascunsă de orice priviri indiscrete care i-ar periclita secretul. Cei câțiva aleși "pe sprânceană" să acceseze locul cu pricina, au acceptat doar cu condiția să nu dezvăluie sau să dea indicii din motive - așa zise - "de securitate". Se pare totuși că este o fostă zonă industrială, cel mai probabil dezafectată și pustie de mulți ani, în apropierea unei uzine de apă după cum putem deduce din cele afirmate de "norocoșii" jurnaliști care și-au luat angajamentul în fața autorităților să păstreze taina, dar mai ales, să nu-și explice temerile prin scris. Temerile nu pot fi decât de totală "repudiere", și nu pot fi decât la adresa figurilor istorice care au reprezentat Statul Confederat - cum rezultă dintr'un articol apărut pe această temă delicată - ale căror monumente

dezmembrate și-au găsit sfârșitul ce-l "meritau", aruncate pe lespezile de beton și pietriș ale unei parcări abandonate, și pentru care nu avem dreptul să conversăm în "contradictoriu" (așa spus "să dezbatem"), adevărul impus fiind doar unul singur ; fără lacrimi de crocodil și chestionări, autoritățile cunosc bine situația, mai ales într'un stat totalitar ca cel de azi, unde orice drept la replică "incriminează" pur și simplu!



A statue of the Confederate general AP Hill. Photograph: Lenin Nolly

Unul dintre "norocoșii" de care aminteam, corespondent de presă al agenției internaționale de știri „Associated Press", ne explică dealtfel destul de plastic cele văzute la fața locului (într'o cameră din interiorul clădirii), care "e plină de acești bărbați de bronz cu spatele rigid, așezați în jurul pompelor de canalizare, uitându-se parcă unul la altul printre baionete. Chiar și după standardele adunărilor supremaciștilor albi - mai scrie el -, sună ca cel mai prost cocktail de petrecere care a avut loc vreodată".

Aproape că este pus pe șagă corespondentul nostru, dar căruia totuși îi mulțumim pentru confirmarea care aduce lumină în privința memorialelor de pe întregul teritoriu al statului Virginia, profanate și vandalizate de anarhiști, statui despre care nu s'a știut nimic pentru mult timp, unde au fost "depozitate" și dosite de ochii oamenilor. Orice rău, are după cum se vede și binele lui!...



The remains of the statues lie in an open-air industrial area. Photograph: Lenin Nolly

După cum se poate vedea, mulți dintre cei care au scris în ultima vreme despre distrugerea monumentelor din Richmond în presa comandată nu înțeleg distincția importanței lor istorice, simpli coțcari și visători care încearcă cu înverșunare să ne explice cu orice preț contrariul și să ne demonstreze însemnătatea "beneficiului" și "echilibrului" social rezultat.

Ei bine, aici vorbim de istorie, indiferent dacă ne place ori nu, pe care trebuie s'o respectăm și să tragem oarecari învățăminte. Chiar dacă marmura, granitul, piatra și bronzul pot fi îndepărtate, istoria rămâne aceiași, pentru totdeauna!

John Simpson, ca mulți alți istorici americani, ține să arate că înălțarea acestor monumente a fost „mai mult de natură nostalgică" și morală, urmărind „să reînvie mândria sudică și încrederea în sine”, cu alte cuvinte un efort romantizat al sudiștilor de a-și proteja și păstra cultura. Tot el susține că Războiul Civil nu s'a dus pentru sclavie, ci pentru drepturile statelor și că soldații confederați au căutat doar să-și protejeze teritoriile de invadarea Nordului. Desigur, alți istorici combat această teză și o contestă în termeni diferiți, susținând că războiul a dus primordial și la abolirea sclaviei, chiar dacă ea s'a menținut pentru mulți ani - într'o formă sau alta -, atât în Nord, cât și în Sud.

În spiritul reconcilierii convenite între cele două părți la finele sângerosului conflict care a avut loc, ridicarea monumentelor confederate și unioniste s'a făcut de comun acord, atât în Nord, cât și în Sud.

Astăzi, după cum vedem, reconcilierea a intrat în impas, subordonată altor interese care divizează și mai mult societatea americană, supusă celor mai drastice măsuri de constrângere. Teama de adevăr e ucigătoare pentru unii!

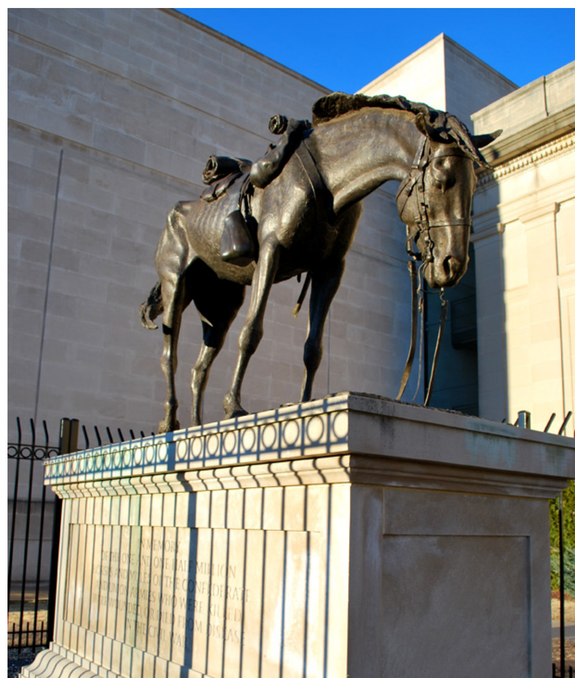
Indiscutabil, tragedia petrecută „între aceiași frați” ai Americii și rănile Războiului Civil au fost profunde pentru toți! Sute de mii de soldați și-au pierdut viața fără să-și poată alege tabăra de luptă; de aceea, distrugerea monumentelor constituie o adevărată pângărire a memoriei lor și, în sfârșit, a istoriei care oricât s'ar vrea a fi rescrisă de „contracultura” de astăzi, nu poate fi nici ștearsă, nici îngropată! Adevărul nu poate fi convertit!

Monumentul bravului Gen. Robert E. Lee din Richmond (înfățișat pe un cal deasupra unei baze mari de marmură cu o înălțime de peste 18 m.), a fost primul monument instalat în anul 1890 în fosta capitală confederată și, în cele din urmă, va fi și ultimul îndepărtat din oraș la 8 Sept. 2021. Lucrarea ecvestră a Gen. Lee, construită în Franța și expediată în Virginia (inclusă - cum am spus - în Registrul național al

locurilor istorice din America împreună cu celelalte monumente din Richmod), a fost și a rămas cea mai mare și impunătoare statuie a orașului timp de peste 130 de ani. Acum, zace tăiată grosolan de la mijloc, alături de alți mari generali confederați, într'un adevărat și parcă ireal "cimitir al monumentelor distruse și pângărite" pentru a se potoli capriciile câtorva activiști ignoranți și plini de ură, ură insuflată și plăsmuită încă de pe vremea "sublimului" președinte Barack Obama care a dus la segregarea accentuată dintre albi și negri.

## O VICTIMĂ COLATERALĂ

După ce a stat santinelă timp de mai bine de douăzeci de ani lângă intrarea din față a Muzeului de Istorie și Cultură din Virginia (după cum a fost redenumit actualmente fostul "Institut Memorial Confederat" (Battle Abbey) fuzionat în 1958 cu "Societatea de Istorie a Virginiei"), o sculptură din bronz cunoscută sub numele *"Calul de război"*, a fost îndepărtată și ea în luna Mai a anului 2019. Creată de sculptorul englez Tessa Pullan, statuia a fost oferită Societății de Istorie și prezintă un cal slăbit, fără călăreț, care aduce un omagiu celor peste un milion și jumătate de cai și catâri care au fost uciși în luptă în timpul Războiului Civil. Acum, zace aproape ascunsă vederii publice, în spatele muzeului, unde a fost depusă. Oare și această statuie ofensează, doar pentru faptul că a fost donată unei instituții istorice confederate?



## "ZVONURI DE RĂZBOI"

O statuie intitulată *„Zvonuri de Război” (Rumors of war)*, sculptată de Kehinde Wiley și instalată în urmă cu câțiva ani în Richmond – ca exemplu – definește plastic seria artei avangardiste progresiste care acum împânzește orașul, și reprezintă un tânăr afro-american cu părul împletit ca o coadă de cal, purtând blugi rupți în genunchi,

adidași marca Nike și un hanorac. Calul de bronz și călărețul stau sfidătoare deasupra unui piedestal de calcar în fața Muzeului de Arte Frumoase din Virginia și, poate nu chiar întâmplător, lângă sediul "Fiicelor Unite ale Confederației" (United Daughthers of Confederacy). Capodopera a fost dezveliă la Richmond în ziua de 10 Decembrie 2019, după ce în prealabil a făcut un popas în piața Times Square din New York, sub patronajul mai multor asociații de stânga din acest oraș nebulos. Trebuie menţionat că înfățișarea eroică a statuii a fost copiată (alții îi spun "modelată") după lucrarea ecvestră aproape identică din 1907 dedicată Generalului confederat J.E.B. Stuart, aflată la puțină distanță de noua sculptură; câteva luni mai târziu, pe 7 Iulie 2020, după cum vă puteți închipui, statuia Generalului Stuart a fost dată jos.




În timp ce mii de statui istorice confederate au fost decimate, altele noi le-au luat locul conform metodei contraculturii care se desfășoară nestingherită la scară națională. Au apărut statui cu Lenin, busturi cu Mao Țe Dun, Engels și Marx, iar în unele părți chiar și ale teroriștilor din organizația marxist-leninistă „Black Panther” sau „Black Liberation Movement”, o altă organizație comunistă creată la începutul anilor ’70, care a produs numeroase atacuri teroriste soldate cu sute de victime. În mod ironic, trei mari statui care îl înfățișează pe Lenin se află în Statele Unite. Unul se găsește în orașul Seattle, un bust mare în Los Angeles și altul în orașul New York. Din fericire, statuia lui Lenin instalată în fața hotelului „Mandaley” din Las Vegas și a restaurantului „Piața Roșie”, a fost dislocată în anul 2019 în urma numeroaselor proteste ale turiștilor, același lucru întâmplându-se și cu statuia din orașul Willimantic, în statul Connetticut, care a fost înlăturată și ea la presiunile oamenilor

nemulțumiți. În Bedford, Virginia, într'un memorial se găsește chiar bustul „tătucului popoarelor”, odiosul criminal I. V. Stalin, căruia i-au căzut victime milioane de oameni nevinovați în gulagurile sau în gheţurile de necuprins ale Siberiei. Multe alte statui instalate pe proprietățile adepţilor și simpatizanților comuniști sunt momentan ascunse vederii, dar pentru că ne găsim în plin totalitarism de stânga, nu va mai dura mult și le vom vedea și pe ele scoase la „lumină”. Lista poate continua, dar mă opresc aici; despre portretele liderilor comuniști expuse în holurile și campusurile universităților americane, parcă să troneze peste minţile studenților spălați de ideologia comunistă, vom vorbi cu altă ocazie.




Astăzi, oficiul de turism al orașului organizează tururi contra cost la locurile unde până nu de mult se înălțau faimoasele monumente confederate de pe Monument Avenue, "pentru a explora motivele ridicării monumentelor" și, iarăși, "motivele pentru care acestea au fost îndepărtate". O mică spălare de creier nu strică! Ca gheșeft, turul include și vizitarea fostelor reședințe ale liderilor confederați: J.E.B. Stuart, Generalul Robert E. Lee, Jefferson Davis, Stonewall Jackson și Matthew Fontaine Maury, rămase deocamdată în picioare, și se încheie la Monumentul lui Arthur Ashe, al șaselea și cel mai recent monument adăugat rămas neafectat pe bulevard.

Obosit de atâtea sacrilegii săvârșite asupra lui, Richmond-ul va încerca în tăcere să-și recupereze gloria de odinioară și, poate, chiar să șteargă rănile atât de adânci pentru care a suferit în tăcere și pe care le-a îndurat cu resemnare în ultimii ani. Spiritul nemuritor al bravului General Lee încă plutește biruitor peste crestele înălţimilor din jur, și el nu poate fi doborît de pe soclul istoriei...

- Legenda imaginilor de mai sus: Judy Smith. *Foto 1 – 2 - 4 (Monumentul Gen. Robert E. Lee); 3 (Monumentul Jefferson Davis); 5 (Monumentul J.E.B. Stuart); 6 – 7* foto: Lenin Nolly, *înfățișând rămășițele multor statui confederate, stivuite sub cerul liber; în prima imagine, statuia Gen. A. P. Hill, “onorat” în batjocură cu două cauciucuri atârnate de gât); foto* 8 (Judy Smith)*, “Calul de război”; foto 9 -* (VMFA) *“Zvonuri de război”; foto 10 (detaliu),* Judy Smith.

# SCURT ISTORIC AL MONUMENTELOR DISTRUSE

## MONUMENTUL J.E.B. STUART




La 14 Mai 1864, la două zile după ce generalul-maior James Ewell Brown „J.E.B." Stuart a murit în urma unei răni suferite în Bătălia de la Yellow Tavern, Consiliul local din Richmond a creat Asociația Monumentală Stuart cu sarcina de a ridica un monument pentru cel mai faimos conducător de cavalerie al Armatei Confederate. Asociația Monumentală Stuart nu a reușit să producă un monument considerabil, având în vedere condițiile dure din ultimul an de război civil și a fost dizolvată. Au trecut 25 de ani până când s'au făcut noi proiecte pentru a-l comemora pe Stuart. În 1892, Asociația Veteranilor Cavaleriei ai Armatei Virginiei de Nord s'a încorporat și a început procesul de ridicare a unui monument pentru liderul confederat. În 1903, Asociația a selectat proiectul sculptorului Frederick Moynihan, iar un an mai târziu a fost aleasă și locația, pe Bulevardul Monumentului. La 31 Mai 1907, Monumentul J.E.B. Stuart a fost inaugurat în fața unei

mulțimi de zeci de mii de oameni în timpul Reuniunii Veteranilor Confederați, cu doar opt zile înainte de dezvelirea Monumentului Jefferson Davis.

## MONUMENTUL JEFFERSON DAVIS



Monumentul lui Jefferson Davis din Richmond a fost inaugurat la 3 Iunie 1907 în prezența unei mulțimi impresionante estimată a fi între 180.000 și 200.000 de oameni. Aproape imediat după moartea acestuia în anul 1889, oficialii orașului Richmond și Veteranii Confederației Unite, în semn de omagiu și respect datorat omului de stat - Președinte al Statelor Confederate ale Americii -, au hotărît ridicarea unui monument considerabil care să fie amplasat la rândul său în fosta capitală a Confederației, Richmond. S'a înființat „Asociația Monumentul Jefferson Davis" și s'au început demersurile pentru ridicarea acestuia. Cu toate eforturile depuse, Asociația nu a reușit să obțină în totalitate fondurile necesare, iar în anul 1896, se ia hotărîrea ca Fiicele Unite ale Confederației (United Daughters of Confederacy) să preia și să continuie această sarcină. Deși au întâmpinat la rândul lor numeroase dificultăți în condițiile grele de refacere care încă se resimțeau

după războiul civil, după aproape optsprezece ani de la hotărîrea inițiată, sub conducerea acestora, proiectul monumentului va fi finalizat. Realizatori: arhitectul William C. Noland și sculptorul Edward V. Valentin.

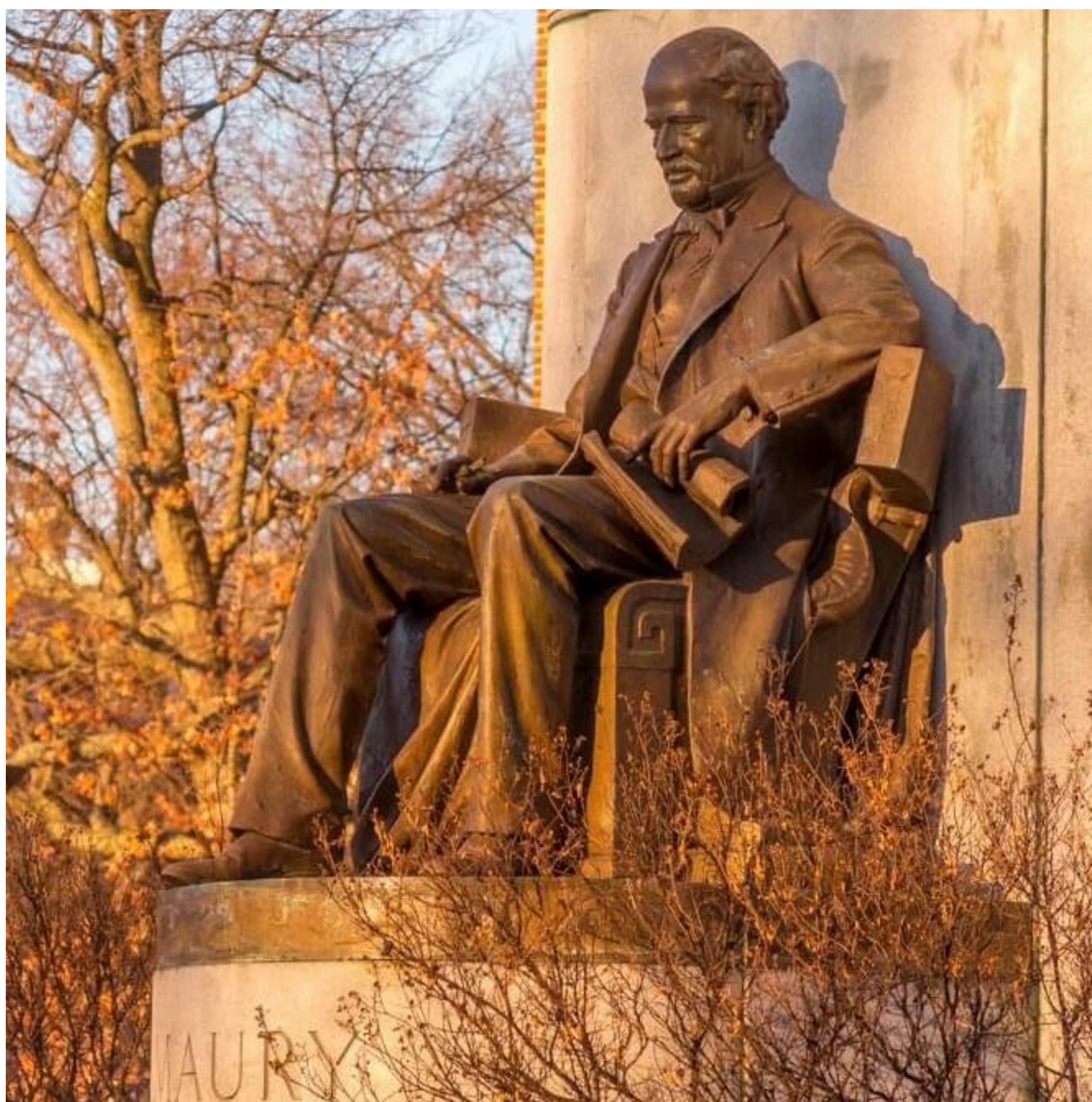
## MONUMENTUL STONEWALL JACKSON




Proiectat de sculptorul local Frederick William Sievers, Monumentul Stonewall Jackson a fost

dezvelit la 11 Octombrie 1919 în fața unei mulțimi uriașe de zeci de mii de oameni. Cu toate acestea, memorialul nu a fost singurul din Richmond pentru fostul lider confederat. În Iunie 1863, la o lună după moartea lui Jackson, aliații britanici din Sud au creat *Jackson Monumental Fund* pentru a strânge fonduri de a se ridica un memorial Jackson în Richmond. În 1875, Fondul Britanic i-a oferit Virginiei o statuie de bronz a lui Jackson, care a fost plasată în Piața Capitoliului din Richmond. Virginia era încă divizată politic în deceniul de după război, așa că guvernatorul de atunci James L. Kemper a folosit ocazia în spiritul unificării sentimentelor, virtutea și onoarea pentru care era cunoscut Stonewall Jackson fiind admirată de întreaga lume. Treizeci și șase de ani mai târziu, Fiicele Unite ale Confederației (United Daughters of the Confederacy) și un grup de veterani confederați au format în 1911 „Jackson Monumental Corporation" cu intenția de a crea Monumentul Jackson urmând a fi plasat în rând cu celelalte de pe Bulevardul Monumentului; opt ani mai târziu, construcția s'a finalizat, în toamna anului 1919.

## MONUMENTUL LUI MATTHEW FONTAINE MAURY




Spre deosebire de multe alte monumente ale Confederației, propunerea pentru statuia lui Matthew Fontaine Maury nu a fost inspirată atât de cariera sa militară în sprijinul Confederației,

cât pentru a se arăta contribuțiile sale științifice. Maury este considerat de mulți părintele oceanografiei moderne, iar contribuțiile sale științifice au revoluționat călătoriile oceanice. Proiectat de Frederick William Sievers, care este și autorul Monumentului Stonewall Jackson, Monumentul Matthew Fontaine Maury a fost dezvelit mulțimii la 11 Noiembrie 1929.

## MONUMENTUL GEN. ROBERT E. LEE



Acest monument a fost propus a fi construit pentru prima dată la scurt timp după moartea Gen. Robert E. Lee în anul 1870. Proiectul a fost finalizat doar douăzeci de ani mai târziu, în 1890. Statuia ecvestră de bronz a lui Lee pe faimosul său cal numit „*Călătorul*”, a fost proiectată de sculptorul francez Jean Antoine Mercie și turnată în patru secțiuni. Monumentul Generalului Robert E. Lee a fost inaugurat oficial la 29 Mai 1890, în fața unei mulțimi estimate de aproximativ 150.000 de oameni. Colonelul Archer Anderson, un fost ofițer militar confederat, a ținut discursul principal subliniind figura istorică a Generalului Lee ca om de acțiune și erou al statului său natal, Virginia. În 2020, în urma escaladării protestelor violente de stânga și a anarhismului, de teamă,

guvernatorul de atunci al Virginiei Ralph Northam a ordonat îndepărtarea monumentului. Instanțele districtuale au menținut decizia guvernatorului, dar decizia a fost contestată pe drept de asociațiile confederate descendente. În fața presiunii organizațiilor anarhist-teroriste, Curtea Supremă din Virginia și-a arogat dreptul de decizie, respingând recursul formulat (o adevărată pată neagră pe obrazul justiției), iar statuia Generalului Lee a fost înlăturată un an mai târziu în Septembrie 2021.

## MONUMENTUL LUI ARTHUR ASHE




După moartea sa în anul 1993, Richmond-ul a căutat să-l omagieze pe Arthur Ashe, ca erou sportiv, cum și pentru ajutorul umanitar donat orașului său natal. Ashe și-a petrecut cea mai mare parte a tinereții în Richmond. În timpul carierei sale profesionale, a devenit primul bărbat de culoare care a jucat în Cupa Davis, primul și singurul bărbat de culoare care a câștigat campionatele SUA și Wimbledon. Înainte de moartea sa, Ashe a cooperat cu sculptorul Paul DiPasquale pentru a-i crea o statuie, care urma să fie plasată în fața sălii de sport afro-americane din Richmond. Fostul guvernator al Virginiei L. Douglas Wilder a făcut sugestia

controversată ca statuia să fie amplasată pe Monument Avenue. Timp de un an și jumătate au avut loc dezbateri publice, cu diverse opinii concentrate în jurul locației statuii lui Ashe. În cele din urmă, orașul a susținut cu îndrăzneală decizia de a plasa memorialul Arthur Ashe pe Monument Avenue, schimbând pentru totdeauna aspectul și istoria Bulevardului. Pe 10 Iulie 1996, monumentul lui Arthur Ashe a fost inaugurat în fața unei mulțimi de cca. 2.000 de oameni, iar la 3 Decembrie 1997 a fost desemnat la rândul său reper istoric național.

- Foto 1 – 5: Judy Smith. Foto 6: Mary Ann Sullivan.

## ÎN CHARLOTTESVILLE

Încheiem cu o simplă notă despre cele petrecute într'o altă localitate a Virginiei, lovită la rândul ei de seismul marxist.

Nu departe de Richmond, la nord-vest, în micul și frumosul orășel Charlottesville, două monumente istorice confederate proeminente – statuia Generalului Lee și cea a lui Thomas J. Jackson, ultima cunoscută sub numele de Monumentul Stonewall Jackson -, au suferit și ele aceeași soartă tragică precum cele din Richmond. Prima de care am amintit, statuia Gen. Lee, ridicată în urmă cu 100 de ani în frumosul parc care i-a purtat numele până de curând, a fost topită în luna Octombrie din toamna trecută, pentru a se crea din ea – după cum aflăm de pe site-ul postului de televiziune marxist CNN – „o artă nouă”! Ne putem imagina ce fel de artă![3] Despre soarta celeilalte statui, nereușind deocamdată să aflăm alte detalii prin grija cenzurii care ne interzice dreptul la astfel de informații, nu ne putem pronunța, dar nu va fi nici o mirare să citim cândva într’un colț de gazetă că a fost la rândul ei topită în cuptoarele Satanei, în folosul aceleiași “arte noi”.

*22 Mai 2024*

[3] - Achiziționarea de “artă modernistă” a devenit o preocupare permanentă a Muzeului Artelor Fine din Richmond ca expresie a progresismului de stânga pe care-l cultivă cu asiduitate. Un exemplu al acestei “arte”, îl prezentăm ceva mai jos…

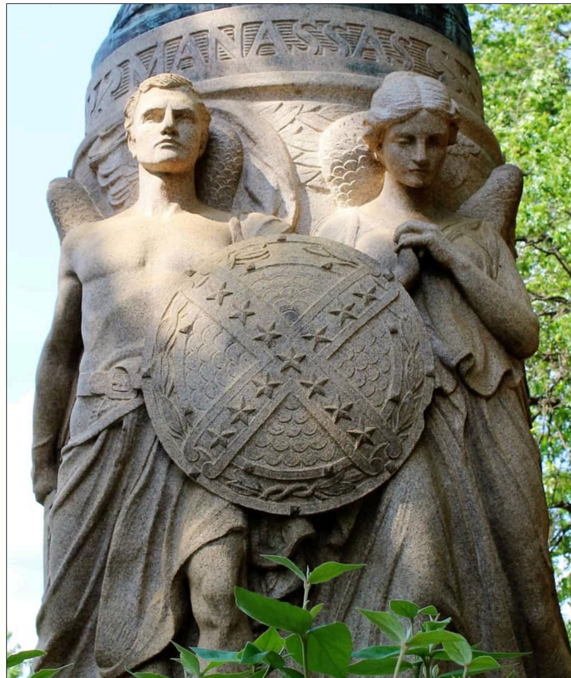






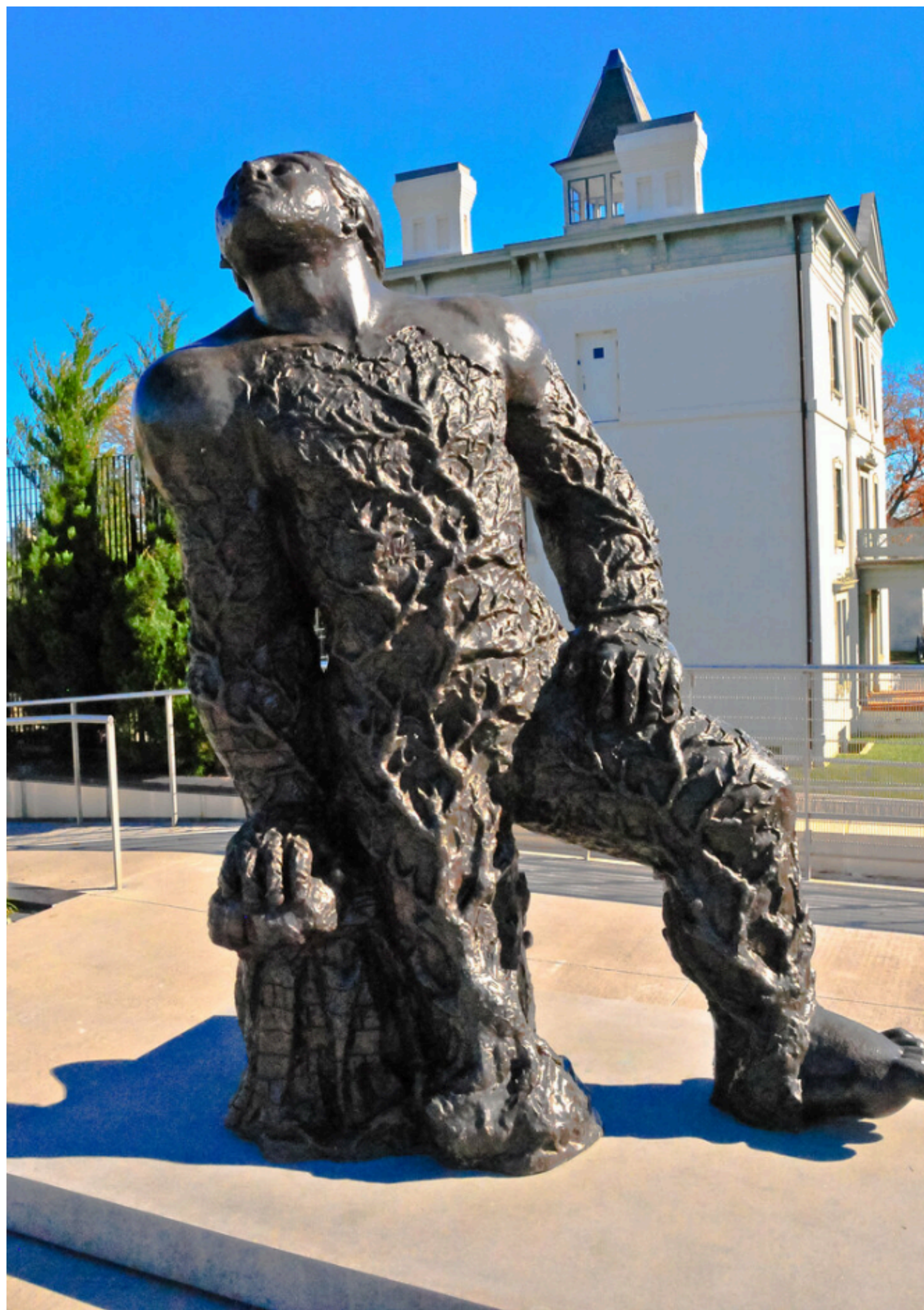
Stânga: *Monumentul Gen. Robert E. Lee din Charlottesville (topit în toamna anului trecut, 2023).* Dreapta: *Monumentului Stonewall Jackson din Charlottesville cu frumoasele basoreliefuri de la baza sa.*




Stânga: *Basorelieful de la baza Monumentului Stonewall Jackson mutilat de bandele huliganice marxiste.* Dreapta: *Basorelieful, în forma sa originală.* Foto: Judy Smith.

# NOUA "ARTĂ"



*"Om și vegetație" - avangardism expus în parcul Muzeului de Arte Fine din Richmond, o mostră cioplită de subcultura anarhistă care parcă actualizează și exprimă "momentele anului 2020" și supunerea albilor prin "sărutul picioarelor", un cadru familiar pentru cei care au fost martori la aceste momente de înjosire rasială, exprimat clar și în "opera" de față unde laba piciorului stâng rămâne conscipioasă și își așteaptă "clienții"... albi!* Foto: *(VMFA).*

# S T A T U I . . .

Barack Obama ăsta chiar avea șarm! Mai ales când vorbea de "echitate", "diversitate" (cu secretara), "integrare" (soția), demolări de statui ale "rasiștilor" albi (alea trase jos cu frânghia - o spunem pentru cei cu minţile mai ample care-și aduc aminte), sau alte bazaconii de importanță... socială.



Acum, ne plângem că nu mai sunt statui în America! Cum adică, nu mai sunt?

Ăsta, Barack, ca să înțelegeţi odată și pentru totdeauna, a luat premiul Nobel pentru *"eforturi extraordinare"*. Reprezintă ceva, nu? Ce-i drept, mult mai complex este Joe Biden[4)] care, singur a reușit să se înscrie în tabăra de vară pentru copii din acest an, un fapt la fel de extraordinar care ar merita la rândul lui - sine die - premiul Nobel. Păi, se compară? Ăsta e, într'adevăr, un efort demn de luat în seamă și de apreciat pentru un premiu atât de râvnit. În plus, Joe este singurul care, cu o gândire robustă, clarviziune inconfundabilă, coerență și energie indisputabilă (vezi cazul "Bicicleta" și "Scările, scările dom' Președinte"), calități morale ireproșabile și educaționale drept cap de familie (cazul "Fiul meu rătăcitor Hunter"), s'a impus pe plan mondial (vezi "Ucraina azi" și "Gaza") drept conducătorul absolut și desăvârșit al lumii libere.

Așadar, lăsaţi micile ranchiune: ăsta merită neapărat să fie reales președinte; are doxă!

Băgaţi la tărtăcuță și nu vă mai zgâiți la poză, că vin alegerile și trebuie să-i înălțăm statuie!

*5 Iulie 2024*

---

[4)] – Candidatul Partidului Democrat la alegerile prezidențiale din acest an.

*S F Â R Ș I T*




*Monumentul Eroilor Confederați de la Cimitirul Național din Arlington.* Foto: Bill Rogers.
E R A D I C A T

# OPRIȚI ȚICNEALA MARXISTĂ !